

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 174/2020
20.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Срђана Божића, због кривичног дела неовлашћена производња, стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Божића, адв. Мирослава Милосављевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 63/18 од 22.02.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 382/19 од 15.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2020. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Божића адв. Мирослава Милосављевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 63/18 од 22.02.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 382/19 од 15.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 63/18 од 22.02.2019. године окривљени Срђан Божић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 године и 10 месеци и кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 7 месеци и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 3 месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.03.2018. године до упућивања у Завод за извршење кривичне санкције а најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом.

На основу члана 87. и члана 246. став 7. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета ближе наведено у изреци ове пресуде.

Окривљени је на основу члана 261. и 264. ЗКП обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и паушала ближе наведено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 382/19 од 15.05.2019. године усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици и преиначена пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 63/18 од 22.02.2019. године у делу одлуке о казни тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеном Срђану Божићу за кривично

дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом утврдио и то за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци а за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ казну затвора у трајању од 7 месеци и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од 5 година у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 05.03.2018. године па надаље док је жалба браниоца окривљеног Срђана Божића одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Срђана Божића адв Мирослав Милосављевић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП са предлогом да Веховни касациони суд усвоји захтев побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или пак исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднео, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Срђана Божића адв Мирослав Милосављевић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношење побијаних правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, то јест да се пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати и то на записнику о претресању стана и других просторија од 05.03.2018. године.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Срђана Божића адв. Мирослав Милосављевић, већ је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни 3 образложења, последњи пасус и страни 4, први пасус, дао веома јасне разлоге, које разлоге Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредаба члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним правоснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа – судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић